

Povestea grădiniței noastre

Iubiți copilași, dragi părinți, am să vă spun astăzi o poveste fermecată despre un loc al copilăriei și bucuriei.

A fost odată, și va mai fi, o grădiniță ca niciuna alta, într-un cartier mare și colorat, dintr-un oraș cosmopolit, cu locuitori din regiuni diferite și vorbitori de felurite graiuri. Dar haideți să vedem, cum arăta grădinița din povestea noastră, și ce minunății se petreceau acolo!

Încă de la intrare, zâna-asistentă te întâmpina cu un zâmbet șugubeț, oferind un scurt consult copilașilor, pentru a fi sigură că cei mici sunt pregătiți de o zi fantastică! Din bucătăria grădiniței se auzeau clinchete de vase cristaline, unde iscusitele doamne bucătărese pregăteau bucate vestite în tot cartierul, căci așa mâncare bună ca la grădi, nu găseai niciunde.

Pe măsură ce copilașii noștri iubiți soseau la grădi, zânele-îngrijitoare îi ajutau să își așeze lucrușoarele în dulăpioarele lor, îndrumându-i cu mult drag spre băile curate ca lacrima, pentru a-și spăla mânuțele jucăușe.

Curioși, veseli și nerăbdători, preaiubiții copilași intrau în grupele lor, unde îi așteptau încăperi spațioase, aerisite și luminoase, așa cum nu găseai în niciun castel! Mobilierul era colorat și realizat exact pe măsura și nevoile copilașilor, jocurile și materialele erau toate pregătite cu dragoste pentru cei mici, ca să le sporească dorința de învățare și descoperire în orice context, iar activitățile zilei porneau toate din izvorul nesecat al Jocului.

Zânele-Educatoare erau cele care îi îndrumau pe cei mici, cu delicatețe, dragoste, înțelepciune și răbdare, pentru ca aceștia să își descopere calea în viață și să se dezvolte armonios, în comunitate, descoperindu-și personalitatea și unicitatea.

Curtea grădiniței îi aștepta pe copii cu foșnetul frunzelor și triluri de pițigoi, iar soarele îi mângâia pe obraz, în timp ce aventurierii noștri descopereau melci, buburuze, pădăii și conuri de brad, în timp ce alergau, săreau, se cățărau sau alunecau pe toboganul distractiv.

Cu siguranță vă întrebați: micuților le plăcea la grădi? Cu toate că uneori, primele zile de grădi puteau fi un pic mai dificile, după ce încrederea se clădea între zâne și copilași, săptămânile treceau ca și clipele, pline cu activități indoor și outdoor, cu povești, poezii, cântece și jocuri, cu litere și cifre, cu acuarele, lipici și forfecuțe, cu jocuri de rol, construcții și puzzle-uri, cu bucătărioare parfumate de briose din plastilină și trenulețe grăbite pe șine de lemn, cu plante udate de mânuțe adorabile și leagăne zburând în vânt, cu mâncărică delicioasă și caldă, somn odihnitor și pijămăluțe ordonate, cu "Te rog!", "Mulțumesc!" și "Cu drag!", cu îmbrățișări și pupici cu sclipici.

Și peste toate aceste minunății veghea, cu dăruire și abnegație, Zâna-Dire, mereu preocupată de bunăstarea copiilor, mereu urmărind ca toate să meargă strună!

Iar părinții copilașilor și reprezentanții comunității au devenit un sprijin foarte important pentru ca visele, nevoile și dorințele micuților să prindă contur în acest loc magic.

Să nu credeți că am cuprins tot ce se putea spune despre acest loc fermecător...

Oooo, nici pe departe! Însă mă voi opri aici, că sigur deja somnul odihnitor v-a surprins și Moș Ene vă poartă în tărâmul viselor.

Pe mâine, dragii noștri! Ne vedem dimineață la grădi!

Vă îmbrățișăm cu mult drag, pe fiecare!!